

Ole Sohn (SF):

Det er altid rart at have ambitioner og intentioner i politik. Men spørgsmålet er, om garantien, som jo indtil videre er en intention, er lige så stor, som den har været til kvalitets- og institutionsudviklingsmidlerne, som er stillet til rådighed for professionshøjskolerne og erhvervsakademierne som følge af globaliseringsaftalen. De bliver nu trukket tilbage sammen med 1-pct.-besparelsen, fordi de skal bruges til at finansiere velfærdsaftalen. Det vil altså sige, at regeringen bruger globaliseringspenge, som var sat af til kvalitetsudvikling, til at finansiere trepartsaftalen. Hvor mange gange kan man bruge de samme penge til at finansiere forskellige opgaver med, uden at det har den konsekvens, at der er tale om reelle nedskæringer over for institutionerne?

Kl. 16:12

Formanden:

Og det er ministeren.

Kl. 16:13

Kl. 16:13

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er i virkeligheden meget enkelt. Man kan bruge pengene, indtil man har brugt dem. Sådan er det jo. Jamen det er det. Så kan man indtil da have en intention om at bruge nogle penge, men man bruger nogle penge, når man bruger dem. Man kan bruge alle de her ord som nedskæringer og reduktioner, og hvad ved jeg, men det, der står tilbage, når man ser det samlede billede af det finanslovsforslag, der er lagt frem, er en offentlig sektor, der også vokser i 2008 på en række centrale områder. Og så er det rigtigt, at der er nogle strækninger, hvor der er et fuldstændig ensidigt sammenfald mellem en ambition, der er udtrykt et sted og et andet sted, og så bruger vi jo ikke dobbelt op i forhold til det, der er vores ambition. Vi bruger pengene en gang, ikke to gange og heller ikke kun en halv gang, men en gang, og vi bruger dem, indtil vi har brugt dem.

Kl. 16:14

Formanden:

Det er hr. Ole Sohn for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:14

Ole Sohn (SF):

Når det nu er så nemt at udskyde ting, hvorfor udskyder man så egentlig ikke skattelettelserne? Der ville kun være tale om, at man skulle udskyde 50 øre for hver 100 kr., det ville jo være meget

billigere for den enkelte borger. Det kunne man jo gøre, hvis viljen var til stede.

Men jeg vil godt lige holde lidt fast i det her med uddannelsesinstitutionerne. Vi mangler sygeplejersker, vi mangler pædagoger, vi mangler folk med alle de mellemlange uddannelser, og i finanslovsforslaget bliver pengene til det, der hedder professionshøjskolerne, reduceret med 6 pct., og for erhvervsakademierne bliver reduktionen på 13 pct. Det er, når man lægger det hele sammen, hvad der bliver skåret væk af kvalitetsudviklingsmidler, når videnscenterbevillingen bliver skåret væk, der er 1-pct.-opsparingen, og så er der ½ pct. på indkøbs effektiviseringer. Så der er jo tale om reelle reduktioner på de uddannelsesområder, hvor vi har et akut behov for at få flere uddannede. Disse institutioners muligheder for at uddanne flere bliver dårligere.

Hvordan kan man som regering gøre det, når man ved, at der er mangel på kvalificeret arbejdskraft lige nøjagtig inden for de her områder?

Kl. 16:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:15

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Vi har jo lige præcis før jul opnået en meget bred opbakning i Folketinget til at indbudgettere hele trepartsaftalen, som jo er et massivt løft i efteruddannelses- og videreuddannelsesaktiviteterne. Jeg synes, det er en mærkelig måde at lave procentberegning på. Når det f.eks. er sådan, at vi er i stand til at effektivisere vores indkøbspolitik, så man altså for færre penge kan få det samme eller kan få mere for de samme penge, så ville det da være dumt ikke at kalkulere med at tage den gevinst hjem. Jeg har lige præcis for et øjeblik siden stået og redegjort for, hvad det er for et hensyn, der ligger bag den obligatoriske opsparing.

Så spørger hr. Ole Sohn: Kunne man ikke udskyde noget skat? Det kan hvert parti jo altså give sit eget bud på. Nu er det sådan, at de skattelettelser, regeringen har givet, jo er en del af løsningen og ikke en del af problemet, for det, som vi har brug for i det danske samfund nu, er jo at udvide arbejdsudbuddet, at udvide arbejdsstyrken. Det at gøre det yderligere attraktivt at påtage sig et job eller at få merbeskæftigelse i det job, man befinder sig i, er sådan set en del af løsningen, og det ville da være en dårlig idé at rulle baglæns på en del af løsningen.